

Comodra de la capătul curcubeului

O poveste de aventuri de Walko

Era o vrème absolut îngrozitoare.
Ploua cu găleata, din depărtare se
auzeau tunete înfricoșătoare, iar
norii erau mari și întunecați, gata-gata
să explodeze.

În zilele când ploua aşa tare, UrSoc și Iepurilă
preferau să se cocoate în căsuța din stejar și să citească
din Cartea mare și groasă. Era o carte specială, pe care
UrSoc o primise moștenire de la un unchi. Iepurilă, zis
și Rilă-CavaleRilă, a început să citească din Carte cu voce tare.
UrSoc era fascinat de ceea ce auzea și asculta vrăjit.

În carte scria negru pe alb: „La capătul fiecărui curcubeu este îngropat un cufăr plin cu aur. Trebuie doar să afli unde se sfârșește curcubeul și să pornești în căutarea comorii.”

Cei doi prieteni au
rămas muți de uimire,
căci în viața lor nu mai auziseră
așa grozăvie.

— Ce mi-ar plăcea să găsesc
un cufăr plin cu aur, Rilă-CavaleRilă!
a exclamat UrSoc.

— Mie-mi zici..., a răspuns Iepurilă,
visând cu ochii deschiși.

— Nu mai plouă! s-a bucurat
UrSoc. Și a ieșit soarele din nori!

— Ia uite, a apărut și curcubeul!
s-a entuziasmat Iepurilă. Nu știm
de unde începe căci un capăt e ascuns
în nori. Dar cu siguranță celălalt
capăt e pe Insula Socului, exact
pe Stâncă-Banană!

Iepurilă a gonit către ușă și a dat năvală pe scări.

— Dacă nu punem mâna pe comoară, să nu-mi spui mie
Cavalekilă! a urlat el alergând.

— Iupiii, stai că vin și eu! s-a entuziasmat Ursoc și s-a
grăbit să-l ajungă din urmă.

În urmă cu un an, participaseră la un concurs de vâslit
pe lac. N-au câștigat premiul cel mare și de aceea și-au
propus atunci să vândă barca. Din fericire, cei doi prieteni
n-apucaseră să facă asta, aşa că au găsit barca, au
împins-o până la mal, s-au urcat în ea și... pe aici
ți-e drumul!

Ca de obicei, UrSoc nu s-a așezat în locul potrivit, iar barca abia se mișca. Tânărul și-a dat seama că e mai bine dacă UrSoc își schimbă poziția, să poată înainta mai ușor.

UrSoc era foarte mare și barca se înclina sub greutatea lui. Apa pătrundea prin toate părțile, și bietul Iepurilă se chinuia să scoată cu coiful lui, ca să nu se scufunde amândoi.

